екологічну свідомість серед населення, прийняття екологічно виважених рішень у повсякденному житті.

Інформаційні джерела:

1. Резнікова Н.В. Глобальні екологічні проблеми в сучасному світі: екологічна детермінанта міжнародних економічних відносин / Н.В. Резнікова. – К.: Вістка, 2016.
2. Екологія довкілля. Охорона природи : навчальний посібник для студентів ВУЗів / В. Грицик, Ю. Канарський, Я. Бедрій. - К. : Кондор, 2018.
3. Стадниченко А.П., Волтарніст Т.В. Найактуальніші екологічні проблеми Українського Полісся // Велика Волинь: Минуле й сучасне. – Житомир, 2013.
4. Балацький О.Ф. Охорона навколишнього середовища. - К.: Знання, 2007.
5. Волтарніст Т.В., Киричук Г.Є., Стадниченко А.П. Екологічні проблеми України // Українознавство і гуманізація освіти. – Дніпропетровськ: Вид-во ДДУ, 2003.

ПІДГОТОВКА ТА АДАПТАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНО-ВИРОБНИЧИХ ВІДНОСИН

Олефіренко Т.О.,
кандидат педагогічних наук, професор
Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова

Анотація. В умовах реформування, загальної, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти України проблеми професійного розвитку вчителя/викладача набувають особливого значення. Ефективне професійне становлення особистості вчителя відбувається за умов наявності внутрішньої мотивації та систематичного стимулювання на формування професійної компетентності, усвідомленої чіткої програми розвитку професійної кар'єри вчителя та наявності такої програми у адміністрації закладу освіти.

Для того щоб підготувати молодь до майбутнього з упевненістю та відповідальністю, не можна переоцінити вирішальну роль учителів. Освіта необхідна політикам, бізнесменам, робітникам, фермерам та іншим для їх відповідно кар'єрного росту. Деякі з великих вчителів були причиною політичних і промислових революцій по всьому світу. Їхнє бачення допомогло різним товариствам знайти самодостатність і фінансову свободу. Роль вчителя-формувати уми підростаючого покоління.

Світ змінюється з кожним днем і немає ніяких сумнівів в тому, що сучасне суспільство вже не те ж саме, що було десятиріччя тому. Система освіти повністю змінилася – в наш час бути вчителем означає не тільки бути помічником у складному процесі отримання освіти; це означає бути творчим і високо талановитим «провідником», який супроводжує учня в усіх аспектах навчання.

Професійна підготовка майбутнього вчителя сьогодні стає предметом багатьох досліджень різних галузей знань (Т. Абрамович [1], А. Братанич [2], А. Гейлик [3], О. Мисик [4], Н. Ничкало [5], М. Пригодій [6], та ін.). Підвищення інтересу дослідників до даного питання пов'язане з особливими вимогами до якості професійної підготовки в педагогічному закладі вищої освіти, що обумовлено ускладненням професійної діяльності вчителя, різноманіттям її контекстів, зміною принципів комунікації, невизначеністю її ціннісно-смислових основ в сучасних умовах.

Сучасні дослідники і теоретики прагнуть розглядати кар'єрне зростання в контексті змін, які зачіпають і вчителів, і заклад освіти, і соціум, в межах якого діє заклад освіти.

Разом з тим на практиці фіксується ряд проблем, пов'язаних як із професійним розвитком особистості вчителя, так і з управлінням його кар'єрою. Це обумовлено тим, що на стадії вступу до закладу вищої освіти абітурієнти несвідомо підходять до вибору виду майбутньої професійної діяльності, більшість вчителів слабо займаються власним професійним розвитком, недостатньо звертають увагу на перспективи свого кар'єрного розвитку, а також управління кар'єрою в рамках управління персоналом закладу освіти проходить безсистемно, не має наукового обґрунтування.

Відсутність цілеспрямованого впливу на процес формування та розвитку професійної кар'єри вчителів призводить до зниження ефективності використання ресурсів закладу освіти. Оскільки, найвищі досягнення в певному соціально значимому виді професійної діяльності є результатом взаємодії високого професіоналізму і творчої майстерності особистості.

Роль педагогічних кадрів в процесі підготовки фахівців величезна. Очевидно, що в основу проектування змісту підготовки педагогічних кадрів для системи професійної освіти повинен бути покладений ряд принципів, що обумовлюють ефективність такої підготовки і затребуваність випускників освітніх організацій на ринку праці

У свою чергу розроблені і затверджені стандарти вищої освіти України, що визначає узагальнені трудові функції для всіх перерахованих педагогічних працівників системи професійної, дошкільної та спеціальної освіти, а також фізичної культури і спорту.

Якщо розглянути процес підготовки і перепідготовки фахівців середньої ланки, кваліфікованих робітників, службовців з точки зору результатів освітнього процесу, то педагог готує учня до здійснення професійної діяльності, причому суб'єкти взаємодії освітнього процесу сфокусовані на освоєнні конкретних її видів.

Відомо, що трудова, професійна діяльність має істотні відмінності від академічних видів діяльності, які в основному базуються на загальноосвітніх організаціях.

Отже, поряд з викладанням професійно орієнтованих дисциплін цілком доречним було б викладання дисциплін, предметом яких є адаптація до системи соціально-виробничих відносин. За таких умов викладач закладу вищої освіти готує студента до здійснення різних видів

професійної діяльності, при цьому не тільки формує в процесі навчання знання, вміння, навички, особисті якості (компетентності), але й управляє процесом професійного розвитку особистості, сприяє самовизначенню особистості в навчально-професійному просторі, усвідомлює професійно-суб'єктні позиції визначає індивідуальні освітні траєкторії.

Інформаційні джерела:

1. Абрамович Т. В. Розвиток професійної компетентності соціального педагога у системі післядипломної освіти : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.04. Рівне, 2018. 20 с.
2. Братанич А. А. Методичні основи особистісно орієнтованої інформатичної підготовки підготовка майбутніх учителів технологій у педагогічному університеті : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.02. Київ, 2019. 23 с.
3. Гейлик А. В. Організаційно-педагогічні умови професійного зростання майбутніх фахівців з економіки і підприємництва у процесі навчально-практичної діяльності : дис. … канд. пед. наук : 13.00.04 / Нац. акад. пед. наук України, Ін-т вищ. освіти. Київ, 2013. 200 с.
4. Мисик О. С. Формування фахової компетентності у майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів у процесі педагогічної практики : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.04. Хмельницький, 2018. 20 с.
5. Ничкало Н. Г. Наукове забезпечення розвитку освіти дорослих в Україні. Вісник Національної академії педагогічних наук України. 2020. Т. 2. № 2. С. 1-14.
6. Пригодій М. А. Сучасні аспекти підготовки вчителів технологій: монографія. Чернігів: ЧНПУ імені Т.Г. Шевченка, 2011. 384.

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ «ЗЕЛЕНОГО» ВОДНЮ В УКРАЇНІ

Павлюк Л.В.,
кандидат педагогічних наук
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

Анотація. У даній статті наведено загальний аналіз впровадження «зеленого» водню як ефективного джерела альтернативної енергії. Порушено тему проблеми енергоефективності економіки та енергозбереження в Україні. Розглянуто проекти сфери розвитку та застосування «зеленого» водню. Проаналізовано міжнародний досвід впровадження «зеленого» водню як альтернативного джерела енергії. Приділено увагу питанням безпеки при експлуатації «зеленого» водню.

Ключові слова: *«зелений» водень, альтернативні джерела енергії, енергоефективність, воднева енергетика, потужність.*